NORAKSTS
Lieta Nr.A42887209
AA43-1049-11/14

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 19.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Vīnkalna,
tiesneses Dz.Amerika un I.Meldere,

piedaloties pieteicēja *V.B.* pārstāvim *J.D.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *V.B.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 23.jūlija lēmuma Nr.3.5.1/15174 atcelšanu daļā, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 31.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) ģenerāldirektora 2009.gada 23.jūlija lēmumu Nr.3.5.1/15174 (turpmāk – Lēmums) citastarp atstāts negrozīts VID Zemgales reģionālās iestādes Jēkabpils nodaļas Nodokļu iekasēšanas daļas priekšnieces 2008.gada 28.maija paziņojums Nr.16.02.03.02-11/4258 (turpmāk – Paziņojums) par iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) piemaksu. Paziņojumā norādīts, ka, pārbaudot *V.B.* (turpmāk – pieteicējs) iesniegto Gada ienākumu deklarāciju par 2007.gadu, konstatētas starpības D, D1 un D3 veidlapās, kā arī konstatētas neprecizitātes aprēķinā. Tādējādi lūgts pārbaudīt un precizēt datus, savukārt gadījumā, ja minētais noteiktajā termiņā netiks izdarīts, tad piemaksas summu sastādīs: IIN Ls 57,20 un papildus piemaksa vairāk par aprēķināto Ls 13 574,56.

[2] 2009.gada 5.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu daļā, ar kuru Paziņojums atstāts negrozīts.

Pieteikums pamatots šādi.

[2.1] Paziņojums nav administratīvais akts, pamatojoties uz kuru VID varētu uzdot pieteicējam maksāt nodokli Ls 13 574,56 apmērā. Tajā nav faktu konstatējuma un pamatojuma, nav norādīta apstrīdēšanas kārtība un termiņi.

[2.2] Pieteicējs nav pieļāvis faktoloģiskas un/vai aprēķina neprecizitātes nodokļu aprēķinā par 2007.gadu, jo laika periodā no 2007.gada 4.janvāra līdz

2007.gada 18.oktobrim atsavinātie nekustamie īpašumi nav iegādāti saimnieciskās darbības veikšanai.

[2.3] Ienākumi, ko pieteicējs guvis no meža koksnes uz celma atsavināšanas, nav ienākumi no saimnieciskās darbības. VID, pārkāpjot Administratīvā procesa likumā (turpmāk – APL) noteikto objektīvās izmeklēšanas principu, nepareizi novērtējis pierādījumus, ko pieteicējs iesniedza atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantam, un nepareizi secinājis, ka īpašumus pieteicējs nav iegādājies personīgām vajadzībām.

[2.4] VID nepamatoti konstatējis, ka pieteicējs guvis ienākumus no kokmateriālu pārdošanas 2007.gadā. Pieteicējs ir pārdevis ciršanas tiesības, t.i., meža koksni uz celma, nevis kokmateriālus. Pieteicējs nav veicis mežistrādi.

[2.5] Norādot ieņēmumus no cirsmām 2007.gada ienākumu deklarācijas pielikumā D1 kā neapliekamos ienākumus, pieteicējs ir ievērojis likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkta noteikumus.

[2.6] Neskatoties uz īpašuma atsavināšanas darījumu sistemātiskumu, VID saskaņā ar nodokļu jomu regulējošajiem normatīvajiem aktiem nav pamata vērtēt to nekustamo īpašumu pārdošanas darījumus, kas veikti līdz 2007.gada 12.jūnijam, citādi kā vien aspektā, vai nekustamais īpašums ir bijis personas īpašumā vairāk kā gadu.

[3] Paskaidrojumos Administratīvajai rajona tiesai atbildētājs norāda, ka pieteikums ir noraidāms, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[3.1] VID atsaucas uz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta otro daļu un 28.panta 5.punktu un APL 1.panta trešo daļu. Ņemot vērā to, ka pēc Paziņojuma vairs nav izdoti citi lēmumi par parāda summas uzrēķinu, kā arī to, ka Paziņojums pieteicējam uzlika pienākumu samaksāt nodokli, ko pieteicējs pats nebija aprēķinājis un deklarējis, Paziņojums ir administratīvais akts, uz kura izpildi vērstas iestādes darbības saistībā ar piespiedu izpildi. Šāds secinājums izriet arī no Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 27.maija lēmuma lietā Nr.A42720509. Tā kā Paziņojumā nav norādīta ne apstrīdēšanas kārtība, ne arī termiņi, tad piemērojama APL 79.panta pirmā daļa.

[3.2] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 12.punktu pie pārējiem fiziskās personas ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā IIN, tiek pieskaitīti citi ienākumi, kas nav minēti šā likuma 9.pantā.

Minētā likuma 9.panta pirmās daļas 19.punkta „b" apakšpunkts noteic, ka fiziskās personas gada apliekamajā ienākumā netiek ietverts un ar IIN netiek aplikts ienākums no sava īpašuma pārdošanas, izņemot ienākumu no fiziskās personas īpašumā esoša augoša meža atsavināšanas izciršanai un tajā iegūto kokmateriālu atsavināšanas, ja mežs ir bijis šīs personas īpašumā mazāk par 36 mēnešiem. Šā likuma redakcijā līdz 2007.gada 11.jūnijam bija noteikts – ja mežs ir bijis šīs personas īpašumā mazāk par 12 mēnešiem.

Atbilstoši Ministru kabineta 2006.gada 26.septembra noteikumu Nr.793 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normu piemērošanas kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.793) 54.punktam, piemērojot likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punktu, sava īpašuma pārdošanas

ienākumus nodala no saimnieciskās darbības ienākumiem – ienākumiem no pārdošanai izgatavotu vai iegādātu izstrādājumu (mantas) pārdošanas, izvērtējot darījumu ekonomisko būtību un veikto darījumu regularitāti un apjomu.

Lai piemērotu likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punktu, nepieciešams noskaidrot meža iegādes, lietošanas un pārdošanas mērķi. Vārdi „savs īpašums" interpretējams kā īpašums, ko persona iegādājusies un lietojusi tikai personiskajām vajadzībām. Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka IIN ir nodoklis, ar ko apliek fiziskās personas gūtos ienākumus, un tas sastāv no nodokļa par ienākumiem no saimnieciskās darbības, ja tie nav uzņēmumu ienākuma nodokļa objekts, un nodokļa no citiem ienākuma avotiem. Ja īpašums nav iegādāts un netiek izmantots personīgajai lietošanai, bet gan realizēšanai citām personām, tad šāda īpašuma pārdošanu nevar uzskatīt par sava īpašuma pārdošanu. Pretējā gadījumā par sava īpašuma pārdošanu varētu uzskatīt jebkuru tirdzniecību, kuras ietvaros īpašnieks tirgojas ar preci, kas iegādāta par saviem līdzekļiem. Šāda interpretācija būtu pretēja likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" jēgai un mērķim, tālab nav izmantojama.

[3.3] Īpašumi, no kuriem pieteicējs guvis ienākumus 2007.gadā, ir izmantoti saimnieciskajā darbībā – mežizstrādē, kokmateriālu sagatavošanā un pārdošanā, ko apliecina VID reģistrētā pieteicēja saimnieciskā darbība (mežizstrāde, kokmateriālu sagatavošana un ar to saistīto pakalpojumu sniegšana) laika posmā no 2006.gada 11.janvāra līdz 2008.gada 1.augustam, kā arī Valsts meža dienesta izsniegtie apliecinājumi izcērtamajai meža platībai.

Līdz ar to pieteicējam nav piemērojams likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkta „b" apakšpunkts un ienākumi no augoša meža atsavināšanas izciršanai un tajā iegūto kokmateriālu atsavināšanas nav jāatspoguļo Gada ienākumu deklarācijas D1 pielikumā „Taksācijas gadā Latvijas Republikā gūtie ienākumi" kā ar IIN neapliekami ienākumi.

[3.4] Atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 19.panta pirmajai un piektajai daļai IIN aprēķināšanu un iemaksāšanu budžetā rezumējošā kārtībā veic nodokļa maksātājs, iesniedzot Gada ienākumu deklarāciju VID teritoriālajai iestādei pēc maksātāja dzīvesvietas ne vēlāk kā taksācijas gadam sekojošā gada 1.aprīlī.

Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 3.punktu, 4.panta pirmās daļas 3.punktu, 11.panta $1.^{1}$, pirmo un astoto daļu, 19.panta pirmo un piekto daļu, 38.panta otro daļu, Noteikumu Nr.793 54. un 101.punktu, Ministru kabineta 2006.gada 10.janvāra noteikumu Nr.41 „Noteikumi par iedzīvotāju gada ienākumu deklarāciju un tās aizpildīšanas kārtību" 15. un 17.1.punktu ieņēmumi, kas 2007.gadā gūti no saimnieciskās darbības (izņemot lauksaimniecisko ražošanu) – mežsaimniecības, kokmateriālu sagatavošanas un ar to saistītiem pakalpojumiem, norādāmi 2007.gada ienākumu deklarācijas D3 pielikuma 09.rindā „Ieņēmumi no citiem saimnieciskās darbības veidiem".

[3.5] Ja VID teritoriālā iestāde, veicot Gada ienākumu deklarācijā uzrādīto datu pārbaudi, konstatē ar IIN apliekamā ienākuma nepilnīgu

uzrādīšanu, tā, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas 1., 2., 4. un 11.punktu, likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 21.pantu un 22.panta pirmo daļu, veic darbības, lai iztrūkstošā IIN summa tiktu aprēķināta un ieskaitīta budžetā.

Tā kā IIN ir jāmaksā no saimnieciskajā darbībā gūtā ienākuma, tad VID Zemgales reģionālā iestāde pamatoti norādījusi, ka no kokmateriālu pārdošanas 2007.gadā gūtā ienākuma pieteicējam jāmaksā IIN.

[3.6] Ja gada ienākumu deklarācija tiek precizēta pēc likumā noteiktā samaksas termiņa, nodokļu maksātājam ir jāpārskaita nesamaksātais nodoklis budžetā un ar to saistītā nokavējuma nauda.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 31.augusta spriedumu pieteikums apmierināts un Lēmums daļā, ar kuru Paziņojums atstāts negrozīts, atcelts ar tā pieņemšanas dienu. Spriedums pamatots šādi.

[4.1] Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, proti, par to, ka pieteicējs ir veicis savā īpašumā esošus augoša meža atsavināšanas darījumus un 2007.gadā guvis no tā ienākumus, ka pieteicējs laika posmā no 2006.gada 11.janvāra līdz 2008.gada 1.augustam reģistrējis VID saimniecisko darbību (mežistrāde, kokmateriālu sagatavošana un ar to saistīto pakalpojumu sniegšana).

[4.2] Kā konstatējams no lietas materiāliem, VID pieteicējam 2008.gada 28.maijā nosūtīja Paziņojumu par IIN piemaksu, informējot nodokļu maksātāju par konstatētajām neprecizitātēm deklarācijā un lūdzot līdz 2008.gada 2.jūlijam iesniegt precizētos datus, vienlaikus brīdinot, ja līdz 2008.gada 2.jūlijam netiks iesniegta precizētā gada ienākumu deklarācija, VID dati tiks ņemti par pamatu un budžetā maksājamā IIN summa sastādīs Ls 57,20 ar samaksas termiņu 2008.gada 16.aprīlis un Ls 13 574,56 ar samaksas termiņu 2008.gada 2.jūlijs.

Tā kā Paziņojums satur visas APL 1.panta trešajā daļā minētās administratīvā akta pazīmes, tas ir administratīvais akts, kas savu galīgo noformējumu ieguvis atbildētāja pieņemtā Lēmuma veidā.

Tādējādi ir pieņemts administratīvais akts, kas pieteicējam uzlika pienākumu nomaksāt papildus nodokļu maksājumus, proti, IIN.

[4.3] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta pirmā un otrā daļa noteic, ja iesniegtajā deklarācijā ir faktoloģiskas un/vai aprēķina neprecizitātes, VID teritoriālā iestāde izlabo pieļautās kļūdas un izlaboto deklarāciju kopā ar norādi par maksātāja pieļautajām kļūdām nosūta maksātājam. Maksātāja pienākums ir 30 dienu laikā no izlabotās deklarācijas saņemšanas dienas iemaksāt budžetā trūkstošo nodokļa summu. Savukārt šā panta ceturtā daļa paredz – konstatējot likuma pārkāpumus, ienākumu nepilnīgu uzrādīšanu vai slēpšanu un citus pārkāpumus, VID teritoriālā iestāde sastāda aktu par pārkāpumu un piemēro likumos paredzētās sankcijas.

Tiesa konstatējusi, ka konkrētajā gadījumā VID, pārbaudot pieteicēja iesniegto gada ienākumu deklarāciju un konstatējot, ka pieteicējs nav uzrādījis visus ar nodokli apliekamos ienākumus, noteicis papildus maksājamo nodokļu summu, labojot pieteicēja iesniegto deklarāciju.

[4.4] No likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 16.punkta un 23.panta pirmās un otrās daļas izriet, ka nodokļu maksājumu aprēķināšanas, maksāšanas un ieskaitīšanas budžetā pareizība un atbilstība normatīvajiem aktiem ir pārbaudāma tikai audita ietvaros, ievērojot attiecīgu procesuālu kārtību.

Tiesa konstatējusi, ka konkrētajā lietā VID nav veicis pieteicēja IIN auditu un nav audita rezultātā noteicis papildus maksājamo nodokļu summu, bet gan noteicis papildus maksājamo IIN summu, labojot pieteicēja iesniegto deklarāciju.

[4.5] VID Lēmumā atsaucas uz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta pirmo un otro daļu, taču no lietas materiāliem nav konstatējams, ka pieteicējs, iesniedzot IIN deklarāciju, būtu pieļāvis aprēķina vai faktoloģiskas kļūdas. Taču no pieteikuma un lietas materiāliem kopumā ir konstatējams, ka pieteicējam un nodokļu administrācijai ir dažādi viedokļi par ienākumiem, kas apliekami ar IIN. Proti, lietā ir strīds par to, vai ienākumi, kas gūti saistībā ar meža koksnes pārdošanu uz celma, ir apliekami ar IIN kā no saimnieciskās darbības gūti ienākumi, vai arī tie ir uzskatāmi par ienākumu no personīgā īpašuma pārdošanas atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punktam, kas nav apliekami ar nodokli.

Nav šaubu, ka nodokļu administrācija ir tiesīga, pamatojoties uz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta pirmo daļu, labot nodokļu maksātāja iesniegto deklarāciju, taču to ir tiesīga darīt tikai tādā gadījumā, ja kļūdas ir no nepareizi veikta aprēķina un nepastāv strīds par to, vai konkrētais nodoklis vispār ir maksājams. Taču izskatāmajā lietā pieteicēja ieskatā papildus aprēķinātais IIN viņam vispār nav jāmaksā atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punktam, tādējādi, neveicot auditu un nosakot papildus maksājamo nodokļu summu deklarācijas labošanas laikā, nodokļu administrācija ir pārkāpusi likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta pirmajā daļā paredzēto kompetenci.

[4.6] Tādējādi Lēmums ir atceļams, jo tas pieņemts, neievērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 31.augusta spriedumu atbildētājs iesniedza apelācijas sūdzību. VID atsaucas uz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta pirmo daļu un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 16.punktu un 23.panta pirmo un otro daļu. Uzskata, tā kā pieteicējs gūtos ienākumus no kokmateriālu realizācijas Gada ienākumu deklarācijā ir norādījis (deklarējis kā ar nodokli neapliekamus ienākumus), bet tos atbilstoši tiesību normām bija jānorāda (jādeklarē) kā ar nodokli apliekamus ienākumus, t.i., citā deklarācijas pozīcijā, tad personai nodokļu samaksas pienākums var rasties arī, nodokļu administrācijai nosakot papildus maksājamo nodokļa summu deklarācijas izlabošanas, nevis tikai audita rezultātā.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve uzturēja apelācijas sūdzību uz tajā un Lēmumā norādītajiem motīviem, pieteikumu neatzina.

Pieteicēja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina, uzturēja pieteikumu uz tajā norādītajiem motīviem.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, apgabaltiesa atzīst, ka VID apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums par Lēmuma atcelšanu daļā ir apmierināms.

[8] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais faktu konstatējums un pamatojums ir pareizs un pietiekams, tādēļ apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajiem faktiem un motivācijai un atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

[9] Papildus attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda, ka tie nav pamatoti.

No likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta izriet, ka deklarācijas koriģēšanai atkarībā no korekcijas rakstura var būt divējādas sekas. Pirmkārt, atbilstoši minētā panta pirmajai daļai, ja iesniegtajā deklarācijā ir faktoloģiskas un/vai aprēķina neprecizitātes, VID izlabo pieļautās kļūdas un izlaboto deklarāciju kopā ar norādi par maksātāja pieļautajām kļūdām nosūta maksātājam. Otrkārt, atbilstoši minētā panta ceturtajai daļai, *konstatējot likuma pārkāpumus, ienākumu nepilnīgu uzrādīšanu vai slēpšanu un citus pārkāpumus*, VID teritoriālā iestāde sastāda aktu par pārkāpumu un piemēro likumā paredzētās sankcijas (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2011.gada 14.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-40/2011 7.punktu; Senāta 2006.gada 19.maija lēmuma lietā Nr.SKA-201 8.punktu*). Tikai gadījumā, ja iesniegtajā deklarācijā ir konstatētas faktoloģiskas un/vai aprēķina neprecizitātes, VID var noteikt papildus (precīzāk pārfrāzējot atbildētāja norādīto – koriģēt vai nu lielāku, vai nu mazāku (atkarībā no pieļautās neprecizitātes)) maksājamo nodokļa summu, to vienkārši tehniski izlabojot.

Tomēr tas, kā apelācijas sūdzībā norāda atbildētājs, ka pieteicējs gūtos ienākumus no kokmateriālu realizācijas Gada ienākumu deklarācijā ir norādījis (deklarējis kā ar nodokli neapliekamus ienākumus), bet tos atbilstoši tiesību normām bija jānorāda (jādeklarē) kā ar nodokli apliekamus ienākumus, t.i., citā deklarācijas pozīcijā, apgabaltiesas ieskatā nav atzīstams par faktoloģisku un/vai aprēķina neprecizitāti. Konkrētajā gadījumā apgabaltiesa nekonstatē, ka pieteicējs būtu pieļāvis kādu neuzmanības kļūdu apstākļu noskaidrošanā (konstatēšanā) un/vai matemātiskā kalkulācijā. Tieši pretēji – pieteicējs uzskata, ka atbilstoši likumā „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" paredzētajam viņam šāds nodoklis par ienākumiem, ko pieteicējs guvis no meža koksnes uz celma atsavināšanas, nav jāmaksā vispār, kam VID savukārt nepiekrīt, jo minētās tiesību normas interpretē atšķirīgi.

VID, pildot uzdevumu kontrolēt nodokļu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību, veic nodokļu revīziju (auditu) *un tās rezultātā nosaka papildu nodokļu maksājumus un sankcijas*. Šāda audita mērķis ir pārbaudīt, vai nodokļu maksātājs pareizi maksājis nodokli, un noteikt personas pienākumu samaksāt nodokli, ja tas nepamatoti nav maksāts, kā arī noteikt soda naudu atbilstoši nesamaksātajam nodoklim. Audita mērķis ir nodokļu maksāšanas pārbaudes pareizība *un papildu maksājumu noteikšana* (*sk. Senāta 2011.gada 16.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-144/2011 14.punktu*).

Tādējādi atbildētāja papildu nodokļu uzrēķinu varēja veikt, tikai atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta ceturtajai daļai veicot nodokļu revīziju (auditu).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

V.B. pieteikumu apmierināt.

Atcelt no pieņemšanas dienas Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 23.jūlija lēmumu Nr.3.5.1/15174 daļā, ar kuru VID Zemgales reģionālās iestādes Jēkabpils nodaļas Nodokļu iekasēšanas daļas priekšnieces 2008.gada 28.maija paziņojums Nr.16.02.03.02-11/4258 atstāts negrozīts.

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atlīdzināt *V.B.* viņa samaksāto valsts nodevu Ls 20 (divdesmit latu) apmērā par pieteikuma iesniegšanu tiesā.

Spriedumu 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	(paraksts)	L.Vīnkalna
Tiesneses	(paraksts)	Dz.Amerika
	(paraksts)	I.Meldere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese L.Vīnkalna
Rīgā 2011.gada 19.decembrī